

WOJEWODA ŚLĄSKI
NR NP/II/0911/103/11

Katowice, dnia 9 marca 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr V/40/11 Rady Miasta Katowice z dnia 31 stycznia 2011 roku w sprawie dodatkowych oznaczeń taksówek oraz przepisów porządkowych związanych z przewozem osób i bagażu taksówkami na terenie miasta Katowice, w części określonej w:

- § 2 ust. 2, § 4, § 5 i § 6 uchwały, § 1 pkt 2 załącznika nr 1 do uchwały, jako niezgodnej z art. 15 ust. 7 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (t.j. Dz. U. z 2000r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.),
- § 1 ust. 5, § 3, § 6 ust. 1 do 3 i ust. 5 i 6, § 7 ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4, § 15, § 16 ust. 3, ust. 4 i ust. 5 załącznika nr 2 do uchwały, jako niezgodnej z art. 15 ust. 5 ustawy Prawo przewozowe.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 31 stycznia 2011 roku Rada Miasta Katowice podjęła uchwałę Nr V/40/11. Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie art. 15 ust. 5 i ust. 7 ustawy Prawo przewozowe, które uprawniały na dzień podjęcia przedmiotowej uchwały radę do ustanowienia przepisów porządkowych dotyczących gminnego transportu zbiorowego oraz przewozów osób i bagażu taksówkami, a także wprowadzenia obowiązku stosowania dodatkowych oznaczeń i dodatkowego wyposażenia technicznego taksówek.

Zgodnie z art. 1 Prawa przewozowego, ustawa ta reguluje przewóz osób i rzeczy, wykonywany odpłatnie na podstawie ustawy, przez uprawnionych do tego przewoźników, z wyjątkiem przewozu morskiego i konnego, a jej przepisy stosuje się także do przewozów nieodpłatnych i międzynarodowych, jeżeli umowa międzynarodowa nie stanowi inaczej. Chodzi tu o unormowania dotyczące stosunków prawnych między stronami umowy o przewóz osób i rzeczy. Ten sam cel i przedmiot muszą być także zachowane w aktach wydawanych na podstawie i w granicach art. 15 ust. 5 i ust. 7 Prawa przewozowego.

Należy zauważyć, że przepisy porządkowe, o których mowa w art. 15 ust. 5 ustawy, stanowione przez radę gminy są aktami prawa miejscowego, podobnie jak wprowadzenie obowiązku stosowania dodatkowych oznaczeń i dodatkowego wyposażenia technicznego taksówek. Z tego też względu należą one do aktów, które Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zalicza do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Akty prawa miejscowego stanowione są na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Naruszenie granic upoważnienia ustawowego do stanowienia aktów prawa miejscowego skutkować musi zatem stwierdzeniem nieważności tej części uchwały. Podkreślić należy, iż przepisy gminne nie mogą regulować materii należących do przepisów wyższego rzędu i nie mogą pozostawać z nimi w sprzeczności (wyrok NSA z 14.12.2000 r., sygn. akt SA/Bk 292/00). Rada gminy obowiązana jest więc przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego udzielonego jej przez ustawę w zakresie tworzenia aktów prawa miejscowego, a w ramach udzielonej jej delegacji w tych działaniach nie może wkraczać w materię uregulowaną ustawą. Z uwagi na fakt, iż uchwała rady gminy, będąca źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy, jest aktem prawa miejscowego, musi respektować unormowania zawarte w aktach wyższego rzędu bez potrzeby wpisywania do jej treści postanowień ustawowych (za wyrokiem NSA w Warszawie z dnia 16.03.2001 r., sygn. akt IV SA 385/99).

Zdaniem organu nadzoru upoważnienie organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do wprowadzenia obowiązku stosowania dodatkowych oznaczeń i dodatkowego wyposażenia technicznego taksówek nie obejmuje możliwości określenia zakazów umieszczania określonych treści i znaków na pojeździe lub

ustanawiania innych oznaczeń niż te, które dotyczą pojazdu. Z uwagi na powyższe należy uznać za przekraczające delegację ustawową następujące przepisy:

- § 2 pkt 2 uchwały, ustawiający obowiązek posiadania identyfikatora kierowcy,
- § 4 uchwały, zabraniający umieszczania na przednich lewych i prawych drzwiach taksówki, innych oznaczeń, niż określone w uchwale,
- § 5 uchwały, ustanawiający zakaz oznaczeń na opuszczanej szybie tylnych prawych drzwi taksówki,
- § 1 pkt 2 załącznika nr 1 do uchwały, określający wzór identyfikatora kierowcy,
- § 16 ust. 3 załącznika nr 2 do uchwały, zabraniający umieszczania na lampie z napisem „TAXI” innych napisów niż logo i inne wymienione w tym przepisie,
- § 16 ust. 5 załącznika nr 2 do uchwały, zabraniający umieszczania na taksówce oznaczeń wprowadzających w błąd.

Jako przekraczające delegację do stanowienia aktu prawa miejscowego należy także ocenić uregulowania zawarte w § 6 uchwały. Niedopuszczalne jest określanie przez radę innych obowiązków niż z zakresu oznakowania pojazdu i dodatkowego jego wyposażenia; w szczególności rada nie może postanawiać o tym kto i w jakim zakresie ponosi opłaty związane z oznaczeniem pojazdu. Rada gminy nie może także modyfikować procesu przyznawania licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką, co uczyniła w ust. 2 tego paragrafu przez wprowadzenie obowiązku autoryzacji oznaczeń przez organ licencyjny.

Na negatywną ocenę z punktu widzenia zgodności z prawem zasługują także przepisy § 1 ust. 5, § 3, § 7 ust. 1 - 4 załącznika nr 2 do uchwały, bowiem w art. 7, art. 17 i art. 18 ustawy Prawo przewozowe uregulowane kompleksowo zostały kwestie związane ze zmianą lub odstąpieniem przez pasażera od umowy przewozu lub niewykonania przewozu przez przewoźnika.

Zakaz modyfikacji unormowań zawartych w aktach wyższego rzędu narusza także § 6 ust. 1 - 3 i ust. 5 - 6 załącznika nr 2 do uchwały, gdyż kwestie określone w tych przepisach jak moment i sposób wydania potwierdzenia transakcji regulują: ustawa z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535) i Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 roku w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące oraz warunków ich stosowania (Dz.U. Nr 212 poz. 1338).

Z kolei § 15 załącznika nr 2 do uchwały w niedopuszczalny sposób modyfikuje postanowienia art. 11 ust. 2 ustawy Prawo przewozowe, a § 16 ust. 4 powtarza uregulowania i modyfikuje art. 23 ust. 2 wyżej wskazanej ustawy.

Mając na uwadze powyższe rozważania, organ nadzoru podjął przekonanie, iż przyjęte przez Radę Miasta Katowice rozwiązania w sposób istotny naruszają obowiązujące przepisy prawne. Reasumując stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w wskazanej części jest w pełni uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują:

- 1) Rada Miasta Katowice
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa.

WOJEWODA ŚLĄSKI

Zygmunt Łukaszyk